

Jan Paweł II

Maryja waszą Matką i wzorem życia :
spotkanie z młodzieżą na lotnisku
wojskowym : (Madryt, 3 maja 2003 r.)

Salvatoris Mater 6/1, 397

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

25). Niech Maryja pomoże wam wielkodusznie odpowiedzieć na wezwanie Pana oraz wiernie i z radością wypełniać waszą chrześcijańską misję.

Spotkanie z młodzieżą na lotnisku wojskowym.
(Madryt, 3 maja 2003 r.)*

Maryja waszą Matką i wzorem życia

1. Prowadzeni za rękę przez Maryję Dziewicę i umacniani przykładem oraz wstawiennictwem nowych świętych, rozważaliśmy w modlitwie różne chwile z życia Jezusa.

Różaniec bowiem, w swej prostocie i głębi, jest prawdziwym kompendium Ewangelii i prowadzi do samej istoty chrześcijańskiego: «Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne» (J 3, 16).

Maryja jest nie tylko Matką – bliską, dyskretną i wyrozumiałą, lecz także najlepszą Nauczycielką, która uczy jak dojść do poznania prawdy przez kontemplację. Dramatem współczesnej kultury jest brak życia duchowego, zanik kontemplacji. Bez duchowości kultura pozbawiona jest treści, niczym ciało, które jeszcze nie odnalazło swej duszy. Do czego zdolna jest ludzkość, która nie ma życia wewnętrznego? Niestety, odpowiedź znamy bardzo dobrze. Kiedy brak ducha kontemplacyjnego, nie broni się życia, i wszystko, co ludzkie, ulega zniekształceniu. Brak wewnętrznej głębi współczesnego człowieka zagraża jego integralności.

2. Drodzy młodzi, zachęcam was, abyście wstąpili do «szkoły Dziewicy Maryi». Jest Ona niedoścignionym wzorem kontemplacji i wspaniałym przykładem twórczego, radosnego i ubogacającego życia wewnętrznego. Nauczy was Ona, że nie można nigdy oddzielać działania od kontemplacji, dzięki czemu lepiej przyczynicie się do realizacji wielkiego marzenia: narodzin nowej Europy ducha. Europy wiernej swym chrześcijańskim korzeniom, nie zamykającej się w sobie, lecz otwartej na dialog i współpracę z innymi narodami świata; Europy świadomej swego powołania do tego, by być dla świata światłem cywilizacji i impulsem do rozwoju, zdecydowanej łączyć swoje wysiłki i swoje zdolności twórcze ze służbą pokojowi i solidarności między narodami. [...]

* „L'Osservatore Romano” (wyd. polskie) 24(2003) nr 6, 8.